

De eerste brief van Paulus aan de Korintiërs

introduktie

De stad Korinthe

“In de oudheid was Korinthe een zeer belangrijke stadstaat, die verschillende kolonies stichtte in de Middellandse Zee, waaronder Syracuse op Sicilië. De stad had een strategische positie doordat zij een verbinding vormde tussen Attika met Athene en de Peloponnesos, met onder meer Sparta. Ook de handel van de stad floreerde vanwege deze gunstige positie. De Romeinen verwoestten de stad na een belegering in 146 v.Chr.

In 44 v.Chr. werd de stad door Julius Caesar herbouwd en al snel groeide Korinthe uit tot de meest welvarende stad in zuidelijk Griekenland. Tevens was het de hoofdstad van de Romeinse provincie Achaëa. De stad was in deze periode beroemd vanwege de Isthmische Spelen, die er eens per twee jaar gehouden werden en in deze periode in aanzien uitsluitend overtroffen werden door de Olympische Spelen.

Korinthe is onder meer bekend geworden vanwege het feit dat hier al vroeg, rond het jaar 50 na Chr., een christelijke gemeente is gesticht, waar Paulus brieven naar schreef, de Eerste brief van Paulus aan de Korintiërs en de Tweede brief van Paulus aan de Korintiërs, die deel gingen uitmaken van de Bijbel van de christenen” Bron: [wikipedia](https://nl.wikipedia.org/wiki/Korinthe).

In Korinthe bevond zich een tempel gewijd aan Afrodite, waar duizenden ‘heilige’ prostituees woonden. Dit trok aanbidders aan vanuit heel Griekenland. Korinthe had een reputatie. Leven als een Korintiër stond gelijk aan het leven in dronkenschap en immorele losbandigheid. Je kan het vergelijken met de reputatie van de Amerikaanse stad San Francisco of het sextoerisme van Thailand. Paulus schreef de brief aan de Romeinen vanuit Korinthe tijdens een later verblijf in de stad (Romeinen 15:26; 16:1). De beschrijving van het heidendom in Romeinen 1:28-32 is daarom meer dan waarschijnlijk geïnspireerd door wat hij in Korinthe zag. Ook de eerste en de tweede brief aan de Tessaloniëzen en waarschijnlijk ook de brief aan de Galaten zijn vanuit Korinthe geschreven.

Paulus zijn relatie met Korinthe

Er woonden veel Joden in Korinthe (Handelingen 18:4), temeer omdat Claudius in die periode had bevolen dat alle Joden Rome moesten verlaten (Handelingen 18:2). Paulus kwam in Korinthe nadat hij in Athene het evangelie had gepredikt (Handelingen 18:1). Dit was op zijn tweede zendingsreis. Aangekomen in Korinthe ontmoette Paulus Aquila en Priscilla, met wie hij samenwerkte als tentenmaker (Handelingen 18:2-3). Na een bepaalde tijd zijn Silas en Timoteus naar Korinthe gekomen met steun van andere gemeenten zodat Paulus zich volledig kon toewijden op de prediking van het evangelie (Handelingen 18:5; 2 Korintiërs 11:8). Hij legde zich toe op het prediken aan de Joden, maar omdat het merendeel zich verzette tegen het evangelie en het lasterden, wendde Paulus zich tot de heidenen (Handelingen 18:5-6). Paulus zegt de Korintiërs dat hij met veel vrezen en beven naar Korinthe was gekomen (1 Korintiërs 2:3).

De Here verscheen aan Paulus in een visioen om hem te zeggen dat hij moest blijven prediken omdat God veel volk had in Korinthe (Handelingen 18:9). Paulus moest geen bang hebben, hij moest spreken en niet zwijgen. Paulus was anderhalf jaar werkzaam in Korinthe (Handelingen 18:11). “**En Crispus, de overste der synagoge, kwam tot geloof in de Here met zijn gehele huis, en vele van de Korintiërs, die hem hoorden, geloofden en lieten zich dopen**” Handelingen 18:8. De Joden keerden zich als één man tegen Paulus en brachten hem voor de rechterstoel van de landvoogd Gallio, met de beschuldiging dat hij de mensen probeerde te overtuigen om God op een onwettige manier te vereren. Maar Gallio trok er zich niks van aan (Handelingen 18:12-17). Een paar dagen na dit voorval vertrok Paulus samen met Aquila en Priscilla uit Korinthe (Handelingen 18:18).

Aquila en Priscilla kwamen in Efeze een zekere Apollos tegen, aan wie ze het evangelie nauwkeuriger uitlegden omdat hij alleen kennis had van de doop van Johannes (Handelingen 18:24-26). Deze Apollos wilde van Efeze naar Achaje oversteken en kreeg een aanbevelingsbrief mee dat de christenen in Korinthe hem vriendelijk moesten ontvangen (Handelingen 18:27). “**Deze, daar aangekomen, was door Gods genade van veel nut voor hen, die geloofden. Want onvermoeid bestreed hij de Joden in het openbaar en bewees uit de Schriften, dat Jezus de Christus is**” Handelingen 18:27-28).

Problemen in de gemeente nadat Paulus was weggegaan

Kort nadat Paulus was weggegaan uit Korinthe, kwamen er problemen in de gemeente. Het is niet duidelijk hoe lang

Apollos in Korinthe bleef, maar tegen dat Paulus zijn eerste brief aan de Korintiërs schreef, was Apollos niet meer in Korinthe (1 Korintiërs 16:12). Ondanks het goede werk van Apollos waren de problemen in Korinthe zo groot geworden, dat de gemeente had besloten om een brief aan Paulus te schrijven. Zo zegt Paulus: **“Wat nu de punten betreft waarover gij mij geschreven hebt”** 1 Korintiërs 7:1a.

Paulus had voor de eerste brief aan de Korintiërs al een brief aan hen geschreven (1 Korintiërs 5:9). We weten niet hoeveel brieven er dan al tussen Paulus en de gemeente waren geschreven. De eerste brief, zoals die in de bijbel wordt genoemd, geeft ons een goed inzicht in de problemen van de gemeente van Korinthe. Ze stonden op het punt om te splitsen, er was incest onder de leden, ze trokken elkaar voor de rechtbank, ze waren verward over het huwelijk, kenden problemen met het eten van vlees dat aan de afgoden werd geofferd, er waren misbruiken het avondmaal, er waren misbruiken van de geestelijke gaven, en sommigen ontkenden de opstanding van Christus. Ook waren er sommigen die Paulus' apostelschap in twijfel trokken, zoals de tweede brief ons leert.

Paulus had niet alleen een brief van de gemeente ontvangen over de zorgelijke toestand, hij had ook bericht gekregen van het gezin van Chloe over de problemen in de gemeente (1 Korintiërs 1:11). De toestand was zo erg dat Paulus Timoteus naar hen stuurde (1 Korintiërs 16:10; Handelingen 19:22), terwijl Paulus nog in Efeze bleef (1 Korintiërs 16:7-8). Hij beloofde hen ook dat Apollos zou terugkomen (1 Korintiërs 16:12). Gezien de ernst van de problemen in de gemeente van Korinthe is de toon van de brief ook naargelang. Paulus schreef hen wat de Here gebod (1 Korintiërs 14:37). **“Maar als iemand hiermede niet rekent, dan wordt met hem niet gerekend”** 1 Korintiërs 14:38.

Datering van de eerste brief aan de Korintiërs

De landvoogd Gallio (Handelingen 18:12) had zijn functie opgenomen in 51 na Christus. Kort na zijn aanstelling is Paulus weggegaan uit Korinthe. Van Korinthe is hij naar Efeze gereisd (Handelingen 18:19). Daar is hij een korte tijd gebleven en dan vertrokken naar Antiochië (Handelingen 18:22). Na daar een tijd lang te zijn verbleven, keerde hij via Galatië en Frygië terug naar Efeze (Handelingen 18:23; 19:1). Paulus bleef drie jaar in Efeze (Handelingen 20:31). Het is tegen het einde van zijn verblijf in Efeze dat Paulus de eerste brief aan de Korintiërs schreef. **“Maar ik zal nog tot Pinksteren te Efeze blijven; want mij is een grote en machtige deur geopend en er zijn vele tegenstanders”** 1 Korintiërs 16:8-9. Dat maakt dat de eerste brief aan de Korintiërs geschreven moet zijn rond 55 of 56 na Christus.

Geraadpleegde werken:

Truth commentaries on Corinthians by Willis.

A commentary on First Corinthians by Lipscomb